

Arrest

nr. 259 996 van 2 september 2021
in de zaak RvV X IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. C. VANHALST
Osseghemstraat 275/4
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 20 januari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juli 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VANHALST en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger, geboren op (...) in Tbilisi. U groeide op in het dorp Ksovrisi, in de regio Mtskheta. Later verhuisde u naar Tbilisi, waar u op verschillende adressen woonde.

U maakte uw middelbare school af en volgde nadien een culinaire opleiding. U volgde tevens een bijscholing tot telefoontechniker. U werkte in beide sectoren.

Uw tante T. S. (...) (die een tijdlang de familienaam 'J. (...)') droeg) was actief voor de politieke partij UNM (United National Movement) van voormalig president M. S. (...). In 2006 was ze voorzitter voor de regio Zugdidi. Sinds 2012 was ze voorzitter voor de regio Mtskheta Mtianeti. In 2016 werd uw tante beschuldigd van fraude. Na haar vrijspraak vluchtte ze uit Georgië.

Uzelf begon zich vanaf 2014 voor de UNM te engageren. U controleerde het budget van de lokale overheid. Uit uw onderzoek bleek dat T. M. (...), de burgemeester van uw dorp en lid van de regeringspartij Georgian Dream, geld voor publieke aanbestedingen in zijn eigen zak stak. U beklaagde T. (...) verschillende keren bij de gemeenteraad en vroeg om zijn ontslag. Het kwam regelmatig tot confrontaties tussen u en T. (...), waarbij verschillende keren de politie ter plaatse kwam. De zoon van T. (...) zou banden hebben met criminele autoriteiten.

U engageerde zich tevens voor een project rond drinkbaar water in uw dorp. Journalisten, de media en oppositiepartijen begonnen hierover te spreken. Hierdoor kreeg u problemen met parlements lid en regionale voorzitter van Georgian Dream M. K. (...), die invloed had bij de criminele politie. Hij oefende deze invloed uit om u te doen zwijgen. Op regelmatige basis werd u door de politie gecontroleerd en meegenomen voor een drugstest of u werd meegenomen als verdachte van een incidenten.

Omwille van de druk die u in Georgië ondervond reisde u naar Turkije. U werkte er enige tijd in een riemenfabriek en in een bakkerij. Omdat u illegaal in Turkije verbleef, keerde u na ongeveer een jaar terug naar Georgië. Na uw terugkeer uit Turkije woonde u opnieuw in het dorp Ksovrisi.

In september of oktober 2016, ongeveer acht of negen maand na uw terugkeer uit Turkije, vielen er 15 tot 20 politieagenten uw woning binnen. Ze wilden u en uw jongere broer meenemen. Omdat de burens tussen kwamen, verlieten de politieagenten jullie huis. Ze lieten een oproepingsbrief achter waarin stond dat jullie de volgende dag om 10 uur 's ochtends op het politiekantoor werden verwacht. U en uw broer werden er de volgende dag verhoord. Tijdens uw verhoor werd u door de politieagenten bedreigd. Er werd u gezegd dat u teveel lawaai maakte in het dorp, dat u te open sprak en dat u moest zwijgen. Zo niet zou u gearresteerd en opgesloten worden. Hierna diende u een klacht in bij de ombudsman en bij de generale inspectie.

Eind 2016 verliet u Georgië opnieuw. Op 26 december 2016 kwam u aan in Duitsland, waar u op 3 januari 2017 een verzoek tot internationale bescherming indiende. Op 25 april 2017 werd uw verzoek geweigerd. U zou acht of tien maand in Duitsland hebben verbleven. Vervolgens keerde u naar Georgië terug.

Na uw terugkeer uit Duitsland woonde u gedurende drie maanden in uw dorp Ksovrisi. In deze periode nam u deel aan een actie tegen een zandwinningsbedrijf, waarbij jullie de wegen blokkeerden voor vrachtwagens van dit bedrijf. Agenten van een speciale eenheid dreven jullie met geweld uit elkaar. De dorpelingen reageerden agressief en smeten stenen en flessen naar de agenten. Vier of vijf uur nadat u naar huis was gegaan, kwamen er agenten bij u langs. Ze namen u mee naar de afdeling van Mukhrani. U werd er een paar uur vastgehouden en ondervraagd. Een van de agenten beschuldigde u ervan een steen naar hem te hebben gesmeten. Er werd een onderzoek gestart en u werd uiteindelijk door de rechtbank veroordeeld. Uw vonnis hield óf 6 maand gevangenisstraf, óf een jaar voorwaardelijk, óf een boete van 1000 lari in. U koos ervoor de geldboete te betalen. Enkele dagen later vertrok u wederom uit Georgië.

U reisde met het vliegtuig vanuit Tbilisi naar Nederland, waar u ongeveer drie maand verbleef. Vanuit Nederland reisde u naar Frankrijk. Op 29 mei 2018 werden uw vingerafdrukken daar genomen door de Franse autoriteiten. U verbleef ongeveer een jaar en een paar maanden in Frankrijk. In het kader van uw verzoek tot internationale bescherming kreeg u daar een negatieve beslissing.

U kwam in België aan op 22 juli 2019. Op 25 juli 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Op 14 augustus 2019 werd u gearresteerd en bracht u enige tijd door in het Penitentiair Complex te Brugge.

Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een kopie van de eerste pagina van uw paspoort, een kopie van uw identiteitskaart, een bewijs van uw lidmaatschap bij de UNM en een brief van de Georgische ombudsman.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde dat u bij terugkeer naar Georgië vreest door criminelen in de gevangenis of elders bestraft te worden omdat u de naam S. (...) draagt en geassocieerd zou worden met de persoon die hen of hun familie had mishandeld (CGVS p. 13). U zou vanaf 2014 politiek actief zijn geworden bij de UNM. U zou in 2016 tevens door de politie zijn bedreigd geweest te stoppen met uw politieke activiteiten. In het geval u dit niet zou doen, zouden zij u laten opsluiten in de gevangenis bij 'criminele autoriteiten', die u omwille van uw naam niet graag zouden zien komen (CGVS p. 9). Toen u na een kort verblijf in Duitsland in

Georgië werd veroordeeld voor het verwonden van een politieagent bij een protest voelde u zich niet meer veilig en besloot u opnieuw te vertrekken (CGVS vragenlijst dd. 10/09/2020).

Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

De door u geschetste gang van zaken en aangehaalde incidenten zijn niet geloofwaardig.

Tijdens uw vrij relaas verklaarde u verschillende malen dat u in Georgië onder druk gezet werd door hoger geplaatste politieke figuren van de regeringspartij Georgian Dream omwille van uw politieke engagement voor de oppositiepartij UNM.

Er kunnen echter ernstige twijfels geplaatst worden bij uw voorgehouden politiek profiel. Hoewel u tijdens uw onderhoud op het CGVS vlot kon vertellen over enkele acties waaraan u zou hebben deelgenomen, over de taken die u voor het UNM deed en het loon dat u van hen kreeg uitgekeerd, kunnen uw verklaringen omtrent de periode waarin u politiek actief was en de aard en omvang van uw politiek engagement echter niet overtuigen. Tijdens uw eerste interview dat afgenomen werd door een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 19 augustus 2019 in het Penitentiair Complex te Brugge verklaarde u dat u lid was van de Nationale Partij van 2009 tot 2015, wat zou willen zeggen dat u zeker 6 jaar verbonden was aan de Nationale Partij en minstens even lang politiek actief bent geweest. U zou tijdens de verkiezingen toezichter geweest zijn in verschillende steden en zou nieuwe leden voor de partij mobiliseren (zie CGVS vragenlijst nr. 3.3 dd. 19/08/2019). Tijdens uw tweede interview op de DVZ op 10 september 2020 verklaarde u aanvankelijk dat u sinds 2016 politiek actief was. Later tijdens hetzelfde interview verklaarde u dat u in 2014 burgeractivist was en u naar aanleiding van een fraudedossier dat u onderzocht besloten zou hebben officieel lid te worden van de Nationale Partij (UNM) (CGVS vragenlijst dd. 10/09/2020). Deze versie van de feiten komt helemaal niet overeen met de verklaringen die u eerder had afgelegd. Tijdens uw onderhoud op het CGVS op 15 oktober 2020 verklaarde u dat u in 2012 opzichter was geweest bij de verkiezingen (CGVS p. 5), dat u sinds 2014 politiek actief was voor de Nationale Partij (CGVS p. 5) en dat u in de periode tussen 2014 en 2016 officieel lid bent geworden (CGVS p. 7). Na uw vertrek uit Georgië vier jaar geleden zou u zich niet meer politiek geëngageerd hebben (CGVS p. 13). Uit deze verklaringen kan afgeleid worden dat u ongeveer twee jaar lang verbonden was aan de Nationale Partij en u hoogstens vier jaar lang politiek actief bent geweest.

Het document dat u neerlegde ter staving van uw politieke activiteiten treedt deze verklaringen echter niet bij. Op dit document, dat werd uitgegeven op 27/02/2017 en ondertekend door N. M. (...), staat immers dat u sinds 2009 actief bent voor de Nationale Partij. Hiermee geconfronteerd verklaarde u slechts dat de datum van uitgifte anders was dan de datum van de start van uw activiteiten. U verklaarde dat het niet kon dat er genoteerd werd dat u sinds 2009 actief was en dat u actief was sinds 2014. Hiermee biedt u echter geen verklaring voor de vastgestelde discrepantie (CGVS p. 15). Gelet op het feit dat uw politieke engagement de reden vormde voor uw problemen met de Georgische autoriteiten kan er dan ook van u verwacht worden dat u consistente verklaringen zou afleggen over de aanvang en de duur van uw politieke activiteiten. Uw inconsistente verklaringen omtrent de periode waarin u uw politieke activiteiten begon en omtrent de duur van uw lidmaatschap bij de Nationale doen dan ook in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw politieke profiel.

Eveneens opvallend is dat u in Duitsland slechts terloops vermeldde dat u een lidkaart van een politieke partij had en dat u met betrekking tot uw politieke activiteiten enkel vertelde dat u een verkiezingswaarnemer was geweest (zie Duits gehoorverslag p. 5-6). Indien u daadwerkelijk een actieve rol bij de UNM had en dit de reden zou zijn geweest dat u in Georgië problemen had gekend, kan verwacht worden dat u in Duitsland meer over uw politieke activiteiten zou hebben verteld.

Op basis van bovenstaande vaststellingen, waaruit blijkt dat u herhaaldelijk tegenstrijdige verklaringen aflegde over het begin en de duur van uw politieke engagement, dat uw verklaringen ook tegenstrijdig zijn met de documenten die u in dit verband voorlegt en dat u bij een eerder verzoek om internationale bescherming in Duitsland een volledig andere voorstelling gaf van uw beweerde politiek engagement, meent het CGVS dat er geen geloof kan worden gehecht het profiel dat u van zichzelf schetst als bijzonder actief en betrokken lid van de UNM. Er kan evenmin geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden vervolgingsfeiten.

Zo legt u inconsistente verklaringen af met betrekking tot de motieven van uw vervolgers. Tijdens de Duitse asielprocedure in 2017 haalde u eveneens aan door de politie geïnterviewd te zijn geweest en verklaarde u dat u op regelmatige basis werd meegenomen voor drugscontroles (zie Duits gehoorverslag p. 3). Uit lezing van uw Duitse asioldossier blijkt echter dat u toen verklaarde dat er in uw geboorteplaats een geweldsmisdrijf zou zijn gepleegd. U werd ervan beschuldigd te weten wie deze misdaad had gepleegd. U werd door de politie in Georgië onder druk gezet een naam te geven en uit te

zoeken wie de dader was (zie Duits gehoorverslag p. 3-4). U haalde nergens tijdens uw verzoek in Duitsland aan dat uw politieke activiteiten de reden zouden zijn voor het feit dat de politie u viseerde. U verklaarde slechts dat u verkiezingswaarnemer was en de politie zou wachten tot u iets verkeerd zei zodat ze u konden meenemen (zie Duits gehoorverslag p. 5-6). Deze verklaringen komen allerm minst overeen met de verklaringen die u aflegde tijdens uw onderhoud op het CGVS. Nergens doorheen uw relaas in België vermeldde u dat de politie u onder druk zou gezet hebben omdat zij wilden dat u hen de naam gaf van de dader van een geweldsmisdrijf. Integendeel, u linkte de vervolgingsfeiten die u onderging voor uw vertrek vanuit Georgië naar Duitsland in december 2016 uitdrukkelijk aan uw politiek activisme (CGVS p. 9, 10).. Het feit dat u doorheen uw asielprocedures in Duitsland en België verschillende redenen geeft voor de vervolgingsfeiten die u zou hebben ondergaan in Georgië, doet in zeer sterke mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden feiten.

Tijdens de asielprocedure in België vertelde u eveneens twee verschillende verhalen. Ten tijde van uw eerste interview dat werd afgenomen door een bevoegde ambtenaar van de DVZ in het Penitentiair Complex te Brugge verklaarde u dat u problemen kreeg met de 'voorzitter van het dorp' en diens zoon. U zou tegen de voorzitter zijn ingegaan toen die de dader van een verkeersongeluk agressief bejegende (CGVS vragenlijst nr. 3.5 dd. 19/08/2019). De voorzitter van het dorp had dit niet geapprecieerd. Verder blijkt uit de verklaringen die u aflegde tijdens uw eerste onderhoud door een ambtenaar van de DVZ dat u in Georgië vijf keer werd gearresteerd tussen 2009 en 2015, omwille van ruzies en conflicten. U zou verschillende keren zijn vastgehouden; één keer gedurende twee maand, één keer gedurende 15 dagen, éénmaal gedurende twee jaar en nogmaals gedurende 10 dagen. Ten tijde van uw tweede interview op de DVZ verklaarde u dat u tijdens dit eerste interview gelogen had omdat er in de gevangenis eveneens andere Georgiërs verbleven. U had schrik dat informatie die u tijdens uw interview gaf zou worden doorgegeven aan andere landgenoten (CGVS vragenlijst dd. 10/09/2020). U verklaarde tevens dat u voor deze mensen wou verbergen dat u een band had met de partij van S. (...) (voormalig president van Georgië en voorzitter van de UNM). Uw landgenoten zouden sowieso agressief zijn tegenover u omwille van uw naam. U wou niet dat zij te weten kwamen waarom u naar België was gekomen en had schrik dat mensen in aanliggende gehoorlokalen delen van het gesprek zouden kunnen horen (CGVS p. 2). Wat hierbij opvalt is dat u – in plaats van uw bezorgdheid in verband met de vertrouwelijkheid van het gesprek te uiten – ervoor opteerde een 'verzonnen' relaas te vertellen. Het lijkt eveneens weinig aannemelijk dat u enerzijds verklaarde te willen verbergen voor uw landgenoten dat u een band had met de partij van S. (...) (CGVS p. 2-3), maar dat u anderzijds tijdens hetzelfde interview in het Penitentiair Complex te Brugge, verklaarde dat u van 2009 tot 2015 lid was van de nationale partij (CGVS vragenlijst nr. 3.3 dd. 19/08/2019). Het feit dat u tijdens de asielprocedure in België twee totaal verschillende verhalen vertelt over de reden van uw vertrek uit Georgië, zonder hiervoor een aannemelijke verklaring te geven, doet afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Daarenboven kan nog een andere bemerking gedaan worden met betrekking tot de geloofwaardigheid van de feiten die zouden hebben plaatsgevonden voor uw vertrek uit Georgië in december 2016.

Zo verklaarde u ten tijde van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat uw eerste (poging tot) arrestatie had plaatsgevonden in september of oktober 2016, voor de verkiezingen in Georgië (CGVS p. 9). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de parlementaire verkiezingen in Georgië plaatsvonden op 8 en 30 oktober 2016. Na de arrestatie zou u een klacht hebben ingediend bij de ombudsman (CGVS p. 12). Uit de brief die u voorlegde van de ombudsman in Georgië blijkt echter dat u op 15 november 2016 een aanvraag bij het kantoor van de ombudsman indiende naar aanleiding van onwettige handelingen die door medewerkers van Binnenlandse Zaken tegen u en uw broer werden uitgevoerd op 14 of 15 november 2016. Uit dit document blijkt dan ook dat de arrestatie waarover u spreekt zou hebben plaatsgevonden ná de parlementaire verkiezingen van 2016 in Georgië. Gezien uw beweerde politieke betrokkenheid en het feit dat u zelf de verkiezingen als referentiepunt gebruikt, kan echter wel van u verwacht worden dat u dergelijk incident correct ten opzichte van de verkiezingen zou kunnen situeren. Het feit dat het document dat u voorlegt ter staving van uw problemen niet in overeenstemming is met uw eigen verklaringen ondergraaft de geloofwaardigheid van uw voorgehouden relaas verder. Voorts is het merkwaardig dat volgens dit document u een aanvraag indiende op 15 november 2016 voor een incident dat gebeurde op 14 óf 15 november 2016. Er kan immers wel van u verwacht worden dat u zich zou herinneren of het incident de dag van de aanvraag of de dag hiervoor plaatsvond en dat u dit ook zo zou doorgeven. Deze vaststelling ondermijnt dan ook de bewijskracht van dit stuk.

Op basis van het geheel van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat geen geloof gehecht kan worden aan de feiten die u voor vertrek uit Georgië in december 2016 zou hebben meegemaakt.

Uw houding is bovendien niet in overeenstemming met uw bewering dat u in uw land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging zou kennen. Zo keerde u na uw weigeringsbeslissing in Duitsland immers terug naar Georgië. U verklaarde dat u omwille van uw negatieve beslissing naar Georgië terugkeerde. U dacht tevens dat er genoeg tijd verstreken was en dat uw problemen in Georgië opgelost

zouden zijn (CGVS p. 7). Indien u in het verleden daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging zou hebben gekend in uw land van herkomst, is het weinig geloofwaardig dat u zo spoedig – na een verblijf van acht tot tien maanden in Duitsland (CGVS p. 7) – reeds vrijwillig naar Georgië zou terugkeren. Opmerkelijk is eveneens dat u, hoewel u verklaarde problemen te hebben gehad met politieke figuren van Georgian Dream uit uw regio omwille van uw activiteiten in uw dorp, u na uw terugkeer uit Duitsland naar hetzelfde dorp terugkeerde (CGVS p. 3-4). U dacht dat u geen nieuwe problemen zou krijgen, indien u niet zou opvallen. U herhaalde dat u geen andere mogelijkheid had dan naar Georgië terug te keren omwille van de negatieve beslissing die u in Duitsland had gekregen (CGVS p. 7). In dit opzicht is het des te opvallender dat u zich na uw terugkeer naar Georgië in hetzelfde dorp vestigde – waar destijds uw problemen zijn begonnen – en dat u zou meedoen aan een demonstratie – waardoor u immers in de aandacht zou lopen. Indien u in het verleden daadwerkelijk werd geïdoleerd omwille van uw politieke activiteiten in Georgië en zich daardoor low profile zou willen houden, lijkt het weinig waarschijnlijk dat u zich na een terugkeer op dezelfde plaats zou vestigen – waar u immers reeds gekend was door de autoriteiten - en daar amper een week tot tien dagen na uw terugkeer zou deelnemen aan een betoging tegen de overheid was (CGVS p. 12, CGVS vragenlijst dd. 10/09/2020). Naar aanleiding van deze betoging zou u zijn opgepakt geweest en zou u beschuldigd zijn geweest van het verwonden van een agent.

Uit bovenstaande verklaringen blijkt echter dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen met betrekking tot de vervolgingsfeiten die u in het verleden in Georgië onderging. De verschillende vaststellingen die hierboven werden gedaan plaatsen reeds een ernstige twijfel bij uw algehele geloofwaardigheid. Er kan dan ook niet zomaar geloof gehecht worden aan de feiten die u na uw terugkeer naar Georgië zou hebben ondergaan.

Met betrekking tot de veroordeling die u in Georgië kreeg dient daarenboven opgemerkt te worden dat u hier geen enkel document van voorlegt. Indien u daadwerkelijk in Georgië werd veroordeeld en schuldig werd bevonden aan het verwonden van een politieagent kan van u verwacht worden dat u dit zou kunnen staven met enige documenten. Het feit dat u dit niet doet, plaatst reeds verder twijfel bij de door u voorgehouden feiten.

Ook ditmaal blijkt uw gedrag niet in overeenstemming te zijn met uw voorgehouden vrees voor vervolging. Zo verklaarde u dat vanuit Georgië naar Nederland reisde. U verbleef ongeveer drie maand in Nederland. Toen uw paspoort bijna verliep, reisde u naar Frankrijk waar u een verzoek tot internationale bescherming indiende (CGVS p. 14). Het is echter zeer opvallend en weinig geloofwaardig dat u – indien u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren ten opzichte van Georgië – u zich niet onmiddellijk een beroep zou doen op internationale bescherming. Het feit dat u – alvorens zich naar Frankrijk te begeven en er een verzoek tot internationale bescherming in te dienen – eerst nog drie maand in Nederland verbleef, waar u geen verzoek om internationale bescherming indiende – ondermijnt de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in bijzonder ernstige mate.

Verder blijkt uit de verklaringen die u aflegde tijdens uw persoonlijke onderhoud dat u in het verleden verschillende keren in aanraking bent gekomen met de politie omwille van criminele feiten. Zo werd u in België opgepakt en zat u enige tijd vast in het Penitentiair Complex te Brugge. Uzelf verklaarde dat dit was omwille van diefstal van tabak en een scheermes was (CGVS p. 8). Ook in Duitsland bleek u twee keer met de politie in aanraking te zijn gekomen omwille van diefstal (die Duits gehoorverslag p. 3). Verder blijkt uit de verklaringen die u aflegde tijdens uw eerste onderhoud door een ambtenaar van de DVZ dat u in Georgië vijf keer werd gearresteerd tussen 2009 en 2015, omwille van ruzies en conflicten. U zou verschillende keren zijn vastgehouden; één keer gedurende twee maand, één keer gedurende 15 dagen, éénmaal gedurende twee jaar en nogmaals gedurende 10 dagen. Tijdens het conflict in 2014 werd u niet vastgehouden maar moest u enkel een boete van 1000 lari betalen. Uzelf verklaarde tijdens uw onderhoud op het CGVS hieromtrent dat dergelijke feiten niet hadden plaats gevonden. U zou deze feiten tijdens dit interview hebben vermeld om in een goed daglicht te komen staan bij de Georgiërs die samen met u vastzaten (CGVS p. 8). Het is één zaak om een politieke opinie of problemen uit angst te verzwijgen. Het is echter iets heel anders om criminele feiten te verzinnen en deze tijdens een interview in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming te vermelden louter en alleen om op die manier een goede indruk te maken op uw medelandsgenoten in gevangenschap. Deze verklaring lijkt allerm minst geloofwaardig. Er kan dan ook vermoed worden dat u tijdens uw eerste interview dat werd afgenomen door een ambtenaar van de DVZ, vóór dat u uw verklaringen aanpaste en u zich een belangrijk politiek profiel aanmat, wél enige waarheid bevat omtrent uw veroordelingen. Het feit dat u veelvuldig in aanraking gekomen bent met justitie, zowel in Georgië, Duitsland als in België, heeft eveneens een weerslag op uw verklaringen. Zelfs indien zou worden aangenomen dat u in Georgië wel degelijk werd veroordeeld omwille van het verwonden van een agent, kan immers niet zonder meer aangenomen worden dat de beschuldigingen en veroordeling ten opzichte van u vals zou zijn geweest. Aangezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw politieke profiel en de problemen die u eerder in

Georgië zou hebben meegemaakt, lijkt het daarenboven evenmin aannemelijk dat de politie zomaar een zaak tegen u zou fabriceren.

U verklaarde in Georgië te vrezen omwille van uw naam 'S. (...)', wegens van de associatie met voormalig president en UNM voorzitter M. S. (...). Uit informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt daarenboven dat uw tante T. (...) effectief een politieke carrière bij de UNM heeft gehad. U maakt echter niet aannemelijk dat u louter en alleen omwille van het dragen van de naam 'S. (...)', of de politieke carrière van uw tante een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen in Georgië.

Zo dient opgemerkt te worden dat u tijdens uw verzoek tot internationale bescherming in Duitsland geen enkele vrees aanhaalde met betrekking tot uw naam. Indien u in Georgië daadwerkelijk een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van schade zou dienen te koesteren omwille van uw naam, kan dan ook verwacht worden dat u in het verleden reeds problemen zou hebben gekend omwille van uw naam. Het feit dat u hier tijdens uw verzoek tot internationale bescherming in Duitsland niets over vermeldde, doet dan ook in zeer sterke mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees wat betreft uw naam. Verder dient vastgesteld te worden dat u geen geloofwaardige vervolgingsfeiten hebt aangehaald, en dat u met andere woorden niet kunt aantonen dat u in het verleden reeds problemen heeft gehad omwille van uw naam. Indien het dragen van de naam 'S. (...)' een probleem zou vormen voor iedereen met deze naam, kan daarenboven verwacht worden dat er nog andere familieleden zouden zijn die hierdoor problemen zouden hebben gekend. Uzelf verklaarde dat uw jongere broer samen met u gearresteerd werd voor uw vertrek naar Duitsland. Gevraagd of uw broer of andere familieleden nadien nog problemen hadden gekend, verklaarde u enkel dat uw twee broers die met een contract bij het leger werkten op een dag zonder reden ontslagen werden (CGVS p. 14). Uw ouders en beide broers die de naam 'S. (...)' dragen, verbleven tot het moment van uw interview op het CGVS daarenboven nog steeds in Georgië (CGVS p. 5). Uit niets blijkt dan ook dat zij een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zouden lopen in Georgië omwille van hun naam of de banden met uw tante.

Volledigheidshalve kan wat betreft uw beweerde associatie met en sympathie voor de UNM nog het volgende worden opgemerkt. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië een meerpartijstelsel heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden. Volgens deze info won de Georgian Dream-coalitie op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 van de United National Movement (UNM), die Georgië sinds de Rozenrevolutie van november 2003 bestuurd. Sinds deze verkiezingen in 2012 begon een hervorming van justitie met als doel een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Verschillende bronnen bevestigen de positieve evolutie op dit vlak. Eveneens werd beloofd dat misdrijven begaan door de vroegere autoriteiten zouden onderzocht worden, wat sinds 2012 leidde tot enkele duizenden klachten van personen die zich slachtoffer achtten van schendingen door het vorige UNM-regime. De talrijke gerechtelijke vervolgingen van overheidspersonen van het S. (...) - regime (aanhangers van de UNM) wegens misbruiken bij de uitoefening van hun functie worden van nabij gevolgd door de internationale gemeenschap en de Georgische mensenrechtenorganisaties. Op basis van deze observaties is er actueel geen sprake van gerechtelijke vervolging van UNM-aanhangers die onder het vorige UNM-regime geen positie bij de overheid bekleedden. Bijgevolg kan er niet worden aangenomen dat u gerechtelijke vervolging dien te vrezen louter omwille van uw beweerde associatie met of sympathie voor de UNM. Zoals blijkt uit onderhavige beslissing, toont u het tegendeel niet aan met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt tevens dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is.

De door u voorgelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Uw paspoort en identiteitskaart bevatten louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet in twijfel worden gesteld.

De twee documenten die u voorlegde ter staving van uw problemen werden in deze beslissing reeds kort aangehaald. Deze documenten hebben echter onvoldoende bewijskracht voor het aantonen van uw gegronde vrees voor vervolging. Documenten kunnen immers enkel een ondersteunende bewijswaarde

hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Het document met betrekking tot uw politieke activiteiten bij de UNM is immers niet in overeenstemming met uw verklaringen over het begin en de duur van uw beweerde activiteiten. Daarenboven blijkt uit uw verklaringen dat uw tante lid was van de nationale partij (CGVS p. 5). Het valt dan ook niet uit te sluiten dat u via deze weg uw hand zou kunnen leggen op dergelijke partijdocumenten.

Met betrekking tot de brief van de ombudsman werd reeds opgemerkt dat de situering van het incident met de ordetroepen volgens dit document anders is dan volgens uw verklaringen, waardoor de bewijswaarde van dit stuk ernstig wordt aangetast.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C.Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen "1 tot 3" van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "de principes van behoorlijk bestuur, het vertrouwensbeginsel, van de algemene zorgvuldigheidsplicht en dus een beoordelingsfout van het CGVS".

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2020 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*.

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.4. De Raad stelt vast dat *in casu* in de bestreden beslissing uitgebreid wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas. Wat betreft haar bewering dat zij in het verleden verschillende malen in Georgië onder druk zou zijn gezet door hoger geplaatste politieke figuren van de regeringspartij *Georgian Dream* omwille van haar politieke engagement voor de oppositiepartij UNM wordt immers opgemerkt dat (i) geen geloof kan worden gehecht aan het door haar geschetste profiel als bijzonder actief en betrokken lid van de UNM en (ii) zij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de vervolgingsfeiten en de motieven van haar vervolgers. Tevens wordt er in dit verband nog door verwerende partij op gewezen dat verzoekende partij vrijwillig terugkeerde naar Georgië en bovendien naar hetzelfde dorp, hetgeen allerm minst aannemelijk is indien zij in het verleden daadwerkelijk werd gevisieerd omwille van haar politieke activiteiten in Georgië en omwille hiervan nog steeds een vrees zou hebben. Door verwerende partij wordt vervolgens opgemerkt dat de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen met betrekking tot de vervolgingsfeiten die zij in het verleden in Georgië zou hebben ondergaan reeds ernstige twijfels plaatst bij haar algehele geloofwaardigheid, waardoor er niet zomaar geloof gehecht kan worden aan de feiten die zij na terugkeer naar Georgië zou hebben ondergaan. Wat betreft de veroordeling die zij in Georgië zou hebben gekregen wegens het verwonden van een politieagent, wordt bovendien vastgesteld dat zij, ondanks dit redelijkervijze verwacht mag worden, hier geen enkel document van voorlegt. Tevens wordt er ook hier op gewezen dat haar gedrag niet in overeenstemming is met haar vrees voor vervolging, nu zij niet onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming indiende en daarentegen na haar vlucht uit Georgië nog drie maanden in Nederland verbleef en pas nadat haar paspoort bijna verliep naar Frankrijk reisde waar zij een verzoek om internationale bescherming indiende. Ten slotte wordt in verband met deze veroordeling nog gemotiveerd dat, zelfs indien zij in Georgië werd veroordeeld omwille van het verwonden van een agent, niet zonder meer aangenomen kan worden dat de beschuldiging en veroordeling ten opzichte van haar vals zouden zijn geweest, gelet op de vaststelling dat zij reeds veelvuldig in aanraking is gekomen met justitie, zowel in Georgië, Duitsland als in België. Omtrent de door verzoekende partij beweerde vrees omwille van haar naam, wordt uitgebreid vastgesteld dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij louter en alleen omwille van het dragen van de naam ‘S.’, of de politieke carrière van haar tante een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen in Georgië. Er wordt dienaangaande op gewezen dat verzoekende partij tijdens haar verzoek om internationale bescherming in Duitsland geen

enkele vrees aanhaalde met betrekking tot haar naam, dat zij geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aanhaalt waaruit kan blijken dat zij in het verleden reeds problemen heeft gehad omwille van haar naam en verder uit niets blijkt dat haar ouders en beide broers, die nog steeds in Georgië verblijven, een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zouden lopen in Georgië omwille van hun naam of de banden met haar tante. Wat haar beweerde associatie met en sympathie voor het UNM betreft wordt nog volledigheidshalve opgemerkt dat uit de beschikbare informatie blijkt dat er actueel geen sprake is van gerechtelijke vervolging van UNM-aanhangers die onder het vorige UNM-regime geen positie bij de overheid bekleedden en dat er dus niet kan worden aangenomen dat verzoekende partij gerechtelijke vervolging dient te vrezen louter omwille van haar beweerde associatie met of sympathie voor de UNM. Ten slotte wordt in de bestreden beslissing nog geoordeeld dat de door verzoekende partij bijgebrachte documenten ter staving van haar problemen onvoldoende bewijskracht hebben voor het aantonen van haar vrees voor vervolging, aangezien documenten enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Aangaande het document met betrekking tot haar politieke activiteiten bij de UNM wordt er bovendien op gewezen dat dit niet in overeenstemming is met haar eigen verklaringen over het begin en de duur van haar beweerde activiteiten en wordt er tevens op gewezen dat haar tante lid was van de nationale partij waardoor het niet uit te sluiten valt dat verzoekende partij via deze weg haar hand kan leggen op dergelijke partijdocumenten. Omtrent de brief van de ombudsman wordt nog opgemerkt dat de situering van het incident met de ordetroepen volgens dit document anders is dan volgens haar verklaringen, hetgeen de bewijswaarde van dit stuk ernstig aantast.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij er niet in slaagt voormelde vaststellingen met concrete argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

2.2.5. Wat betreft vooreerst het betoog van verzoekende partij dat de stukken uit het administratief dossier omtrent haar verzoek in Duitsland niet aan haar raadsman werden overgemaakt, terwijl hierom nochtans werd verzocht, stelt de Raad vast dat uit het e-mailverkeer in het administratief dossier blijkt dat verwerende partij op vraag van de raadsman van verzoekende partij de stukken uit het administratief dossier heeft overgemaakt (administratief dossier, stuk 1.1), doch is het niet duidelijk om welke stukken het precies gaat. De Raad stelt evenwel vast dat nergens uit blijkt dat de raadsman van verzoekende partij, wanneer hij geconfronteerd werd met het ontbreken van bepaalde stukken, het Commissariaat-generaal heeft gecontacteerd teneinde deze ontbrekende stukken alsnog te bekomen. De Raad onderstreept dat verzoekende partij zelf de verantwoordelijkheid draagt voor een tijdige inzage van het administratief dossier bij het Commissariaat-generaal teneinde het beroep tegen de bestreden beslissing voor te bereiden. Verzoekende partij toont niet aan dat zij geen gebruik heeft kunnen maken van haar inzagerecht met toepassing van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. Hoe dan ook wijst de Raad erop dat verzoekende partij en haar advocaat overeenkomstig artikel 39/61 van de Vreemdelingenwet gebruik konden maken van hun inzagerecht bij de Raad en aldus de mogelijkheid hadden ter griffie inzage te nemen van het administratief dossier, waarin de stukken afkomstig van de Duitse asielinstanties zich bevinden (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 1).

2.2.6. Daar waar verzoekende partij in verband met haar politieke activiteiten stelt dat *“zij jaren politiek actief is geweest bij de UNM”*, doch dat *“de intensiviteit van de activiteiten en de graad van deelname eraan niet constant (was) doch veranderlijk gedurende jaren”*, dat *“de activiteiten (...) cumulatief te (zijn) bekijken en niet afzonderlijk”* en dat *“indien hij het accent legt op één bijzonder jaar dan is dat omdat hij zich één specifieke activiteit herinnert in die periode, doch wil niet zeggen dat hij in de periode ervoor en erna niet politiek actief was”*, is de Raad evenwel van oordeel dat verzoekende partij hiermee op geen enkele wijze *in concreto* de vastgestelde inconsistenties in haar verklaringen omtrent de periode waarin zij haar politieke activiteiten begon en omtrent de duur van haar lidmaatschap bij de Nationale Partij weerlegt of verklaart. Haar verklaring tijdens haar eerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij lid was van de Nationale Partij van 2009 tot 2015, haar aanvankelijke verklaring tijdens haar tweede interview op de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij sinds 2016 politiek actief was, haar latere verklaring eveneens tijdens dit tweede interview dat zij in 2014 burgeractivist was en zij naar aanleiding van een fraudedossier dat zij onderzocht besloten zou hebben officieel lid te worden van de Nationale Partij en haar verklaring tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal dat zij in 2012 opzichter was geweest bij de verkiezingen, dat zij sinds 2014 politiek actief was voor de Nationale Partij, dat zij in de periode tussen 2014 en 2016 officieel lid is geworden en dat zij na haar vertrek uit Georgië vier jaar geleden zich niet meer politiek geëngageerd zou hebben, zijn duidelijk inconsistent wat betreft de periode van haar politieke activiteiten en de duur van haar lidmaatschap van de Nationale Partij. Deze verklaringen zijn voorts niet voor interpretatie vatbaar en voormelde inconsistenties kunnen

geenszins verklaard worden door de uitleg dat de intensiviteit van haar politieke activiteiten niet steeds hetzelfde was of dat zij het accent zou hebben gelegd op bepaalde jaren of bepaalde politieke activiteiten. De vastgestelde inconsistenties blijven onverminderd overeind en ondergraven op ernstige wijze het door verzoekende partij voorgehouden politiek profiel.

2.2.7. Daar waar verzoekende partij meent dat zij in Duitsland voldoende over haar politiek engagement in Georgië heeft verteld, doch dat dit misschien niet allemaal genoteerd werd, bemerkt de Raad evenwel dat dit een blote bewering betreft en dat verzoekende partij niet *in concreto* aannemelijk maakt dat haar verklaringen bij de Duitse asielinstanties niet volledig zouden zijn genoteerd. Dat zij in Duitsland wel degelijk meer zou hebben verteld over haar politieke activiteiten en niet louter terloops gezegd zou hebben dat zij een lidkaart van een politieke partij had en verkiezingswaarnemer was geweest, maakt zij geenszins aannemelijk. De vaststelling dat uit haar verklaringen in Duitsland geenszins blijkt dat zij daadwerkelijk een actieve rol bij de UNM had en dat dit de reden zou zijn geweest dat zij in Georgië problemen had gekend, blijft dan ook onverminderd overeind en ondergraaft verder het profiel dat zij thans van zichzelf schetst als bijzonder actief en betrokken lid van de UNM.

2.2.8. Omtrent de opmerking van verzoekende partij dat het niet uitgesloten is dat de Duitse asielinstanties de klemtoon op andere elementen gelegd hebben doch dat hieruit geen tegenstrijdigheden kunnen worden ontwaard, bemerkt de Raad evenwel dat verwerende partij op basis van het Duitse gehoorverslag vaststelt dat verzoekende partij doorheen haar asielprocedures in Duitsland en België inconsistente verklaringen aflegt over de motieven van haar vervolgers. Aangezien uit de lezing van het Duitse gehoorverslag duidelijk blijkt dat dit een loutere weergave betreft van hetgeen verzoekende partij verklaarde tijdens haar Duitse asielprocedure en dat tevens blijkt dat zij op het einde van dit interview de kans kreeg om nog zaken toe te voegen (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, Duits gehoorverslag, p. 6), maakt zij geenszins aannemelijk dat de vaststelling dat zij nergens tijdens haar verzoek in Duitsland aanhaalde dat haar politieke activiteiten de reden zouden zijn voor het feit dat de politie haar viseerde, maar daarentegen slechts stelde dat zij door de politie werd gevisieerd omdat er in haar geboorteplaats een geweldsmisdrijf zou zijn gepleegd en zij ervan werd beschuldigd te weten wie deze misdaad had gepleegd, te wijten is aan het feit dat de Duitse asielinstanties de klemtoon zouden hebben gelegd op andere elementen. De Raad treedt verwerende partij bij in de motivering dat het feit dat verzoekende partij doorheen haar asielprocedures verschillende redenen geeft voor de vervolgingsfeiten die zij zou hebben ondergaan in Georgië in zeer sterke mate afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden feiten.

2.2.9. Waar verzoekende partij meent dat men zich kan vergissen omtrent datums van bepaalde vervolgingsfeiten, doch dat dit geen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid, bemerkt de Raad evenwel dat nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat van verzoekende partij exacte datums worden verwacht. Wel mag van haar worden verwacht dat zij de door haar ondergane vervolgingsfeiten bij benadering en op een consistente wijze in de tijd kan situeren, waar zij echter niet in slaagt. Zo blijkt uit de vaststelling in de bestreden beslissing dat zij stelt dat haar eerste (poging tot) arrestatie heeft plaatsgevonden in september of oktober 2016, voor de verkiezingen in Georgië, en dat zij na de arrestatie een klacht zou hebben ingediend bij de ombudsman, terwijl uit de door haar neergelegde brief van de ombudsman in Georgië blijkt dat zij op 15 november 2016 een aanvraag bij het kantoor van de ombudsman indiende naar aanleiding van onwettige handelingen die door medewerkers van Binnenlandse Zaken tegen haar en haar broer werden uitgevoerd op 14 of 15 november 2016, zijnde ná de parlementaire verkiezingen in Georgië die blijkens informatie toegevoegd aan het administratief dossier immers plaatsvonden op 8 en 30 oktober 2016. Aangezien zij zelf de verkiezingen als referentiepunt gebruikt, is het allerm minst onredelijk om van haar te verwachten dat zij dergelijk incident correct ten opzichte van de verkiezingen zou kunnen situeren, *quod non*.

2.2.10. Betreffende de brief van de ombudsman in Georgië en in het bijzonder de vaststelling dat dit document werd aangevraagd op 15 november 2016 voor een incident dat gebeurde op 14 november of 15 november 2016, stelt verzoekende partij dat het normaal is dat zij in de war was door haar problemen omwille van haar betrokkenheid bij de partij UNM. De Raad wijst evenwel op de terechte opmerking in de bestreden beslissing dat van verzoekende partij verwacht mag worden dat zij zich zou herinneren of het incident de dag van de aanvraag of de dag hiervoor plaatsvond en niet zou verklaren dat het incident plaatsvond op '14 november of 15 november 2016'.

2.2.11. Daar waar verzoekende partij in verband met haar veroordeling in Georgië wegens het verwonden van een politieagent opmerkt dat zij aan haar moeder en broer gevraagd heeft om bij de rechtbank een kopie van het vonnis te vragen, doch dat dit hen geweigerd werd omdat verzoekende

partij dit enkel in persoon kan bekomen, bemerkt de Raad dat verzoekende partij niet verder komt dan blote beweringen en op geen enkele wijze haar beweerd pogingen om documenten te bekomen inzake haar veroordeling in Georgië staat. De vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekende partij geen enkel document voorlegt van haar veroordeling, terwijl dit nochtans van haar mag worden verwacht indien zij daadwerkelijk in Georgië werd veroordeeld en schuldig werd bevonden aan het verwonden van een politieagent, blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.12. De Raad stelt vast dat verzoekende partij voor het overige in haar verzoekschrift blijft steken in loutere vergoelijkingen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.2.13. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Georgië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.14. Betreft de aangevoerde schending van het vertrouwensbeginsel, merkt de Raad op dat het vertrouwensbeginsel kan worden omschreven als een van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in het concrete geval heeft gedaan (RvS 6 februari 2001, nr. 93.104). Het vertrouwensbeginsel houdt in dat het bestuur de bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dient te honoreren (RvS 28 januari 2008, nr. 179.021). Van een schending van het vertrouwensbeginsel kan slechts sprake zijn, indien aan drie voorwaarden is voldaan: het bestaan van een bestuurlijke vergissing, het ten gevolge van die vergissing verlenen van een voordeel aan de kandidaat-vluchteling en de afwezigheid van gewichtige redenen om het verleende voordeel terug te vorderen. Verzoekende partij zet niet *in concreto* uiteen op welke wijze aan deze voorwaarden zou zijn voldaan.

2.2.15. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 15 oktober 2020 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.16. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.17. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT